

Sprawa C-399/22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

15 czerwca 2022 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

9 czerwca 2022 r.

Strona skarżąca:

Confédération paysanne

Strony pozwane:

Ministère de l'agriculture et de la souveraineté alimentaire

Ministère de l'économie, des finances et de la souveraineté industrielle et numérique

---

CONSEIL D'ÉTAT [RADA STANU]

orzekając

w postępowaniu spornym

[...]

Postanowienie z dnia 9 czerwca 2022 r.

Uwzględniając następujące postępowanie:

W skardze, w piśmie procesowym i w replice, zarejestrowanych w dniach 2 października 2020 r. oraz 12 listopada i 15 grudnia 2021 r. w sekretariacie do spraw spornych Conseil d'Etat (rady stanu) Confédération paysanne wnosi do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) uchylenie, ze względu na przekroczenie uprawnień, dorozumianej decyzji ministra rolnictwa i żywności oraz ministra gospodarki, finansów i odbudowy odmawiającej wydania zarządzenia zakazującego przywozu niektórych produktów rolnych pochodzących z Sahary Zachodniej na podstawie art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego);

2) nakazanie ministrowi gospodarki, finansów i odbudowy oraz ministrowi rolnictwa i żywności wydania na podstawie art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego) w terminie dwóch miesięcy od wydania orzeczenia, które ma zapaść, zarządzenia zakazującego przywozu pomidorów koktajlowych i melonów pochodzących z Sahary Zachodniej w warunkach niezgodnych z prawem Unii Europejskiej;

3) tytułem żądania ewentualnego, zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii tego, w pierwszej kolejności, czy z uwagi na odrębny i różny status Sahary Zachodniej prawo Unii Europejskiej, a w szczególności rozporządzenia nr 1308/2013, nr 543/2011 i nr 1169/2011, należy interpretować w ten sposób, że nakłada ono na Królestwo Marokańskie w ramach obowiązku informowania o pochodzeniu świeżych owoców i warzyw na paczkach i opakowaniach obowiązek wskazywania zamiast Maroka tego pierwszego terytorium, w drugiej kolejności, czy zgoda udzielona w tym zakresie organom marokańskim pozwala im na przeprowadzanie kontroli zgodności produktów pochodzących z tego terytorium oraz w ostatniej kolejności, czy decyzja Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, stanowi odstępstwo od przepisów mających zastosowanie do określania niepreferencyjnego pochodzenia w rozumieniu unijnego kodeksu celnego, a jeśli tak, to czy decyzja ta jest zgodna z prawem pierwotnym Unii.

[...]

Confédération paysanne twierdzi, że:

– zaskarżona decyzja jest dla niej niekorzystna:

– właściwi ministrowie nie mogli zgodnie z prawem uchylić się od wykonywania kompetencji, jaką wywodzą z art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego);

– zaskarżona decyzja, ponieważ odmówiono w niej odniesienia się, jeśli chodzi o pochodzenie przedmiotowych środków spożywczych, do uznanych międzynarodowo granic zarówno w zakresie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, w szczególności w dziedzinie etykietowania owoców i warzyw, jak i w zakresie kontroli zgodności i świadectw zgodności mających zastosowanie do pomidorów i melonów pochodzących z Sahary

Zachodniej, narusza art. 74 rozporządzenia nr 1308/2013, art. 3 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1, art. 8 rozporządzenia nr 543/2011, rozporządzenie nr 1169/2011, art. 60 kodeksu celnego Unii Europejskiej, art. 31 rozporządzenia delegowanego 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. oraz stanowisko przyjęte przez Komisję Europejską;

– narusza ona art. 9 [ust. 1] ppkt (i), art. 26 ust. 2 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1169/2011, interpretowanego w świetle wyroku C-104/16 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącego oznaczenia terytorium pochodzenia środków spożywczych, skoro „krajowe środki spożywcze” w rozumieniu art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego) są objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia, dane produkty są zbierane w Saharze Zachodniej, a określenie „pochodzenie: Maroko” jest zatem błędne;

– [...]

W odpowiedziach na skargę, zarejestrowanych w dniach 12 listopada 2021 r. i 15 lutego 2022 r., minister gospodarki, finansów i odbudowy wnosi o odrzucenie lub oddalenie skargi. Utrzymuje on tytułem głównym, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ zaskarżona dorozumiana decyzja nie stanowi aktu, który mógłby być przedmiotem skargi o stwierdzenie przekroczenia uprawnień, oraz, tytułem ewentualnym, że podniesione zarzuty są bezzasadne.

W odpowiedzi na skargę, zarejestrowanej w dniu 15 listopada 2021 r., minister rolnictwa i żywności wnosi o odrzucenie lub oddalenie skargi, przyłączając się do uwag przedstawionych przez ministra gospodarki, finansów i odbudowy.

[...] [Rozważania dotyczące procedury krajowej]

Po zapoznaniu się z innymi dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy;

Uwzględniając:

– [...]

– Traktat o Unii Europejskiej;

– Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 267;

– Układ eurośródziemnomorski z dnia 26 lutego 1996 r. ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony;

– decyzję Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami

Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony;

– rozporządzenie Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw;

– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności,

– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny,

– rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, które zastąpiło rozporządzenie (WE) nr 1234/2007;

– rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r.;

– rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/892 z dnia 13 marca 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw;

– [...]

– code des douanes (kodeks celny);

– [...]

[...]

A także mając na uwadze, co następuje:

- 1 Confédération paysanne zwróciła się do ministra gospodarki, finansów i odbudowy oraz do ministra rolnictwa i żywności o wydanie, na podstawie art. 23bis (code des douanes) kodeksu celnego, zarządzenia zakazującego przywozu pomidorów koktajlowych i melonów charentais zebranych na terytorium Sahary Zachodniej ze względu na to, że terytorium to nie należy do Królestwa Marokańskiego, i że w konsekwencji etykietowanie tych produktów jako pochodzących z Maroka narusza przepisy prawa Unii dotyczące informowania konsumentów o pochodzeniu owoców i warzyw oferowanych do sprzedaży. Żąda ona uchylecia ze względu na przekroczenie uprawnień dorozumianej decyzji tych dwóch ministrów oddalającej jej wniosek.

- 2 Zgodnie z art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego): „Z zastrzeżeniem stosowania umów międzynarodowych przywóz środków spożywczych, surowców i produktów jakiegokolwiek rodzaju i pochodzenia, które nie spełniają wymogów określonych w przepisach ustawowych lub wykonawczych dotyczących wprowadzania do obrotu lub sprzedaży podobnych krajowych środków spożywczych, surowców i produktów, może być zakazany lub regulowany przez wspólne zarządzenia ministra gospodarki i finansów, ministra odpowiedzialnego za zasoby oraz ministra rolnictwa odpowiedzialnego za zwalczanie oszustw”.

W przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez ministra gospodarki, finansów i odbudowy:

- 3 [...]. [Rozważania dotyczące prawa krajowego niemające wpływu na spór]

W przedmiocie zgodności z prawem decyzji ministra gospodarki, finansów i odbudowy oraz ministra rolnictwa i żywności odmawiającej wprowadzenia zakazu przywozu owoców i warzyw pochodzących z Sahary Zachodniej:

- 4 [...]

- 5 [...]. [Rozważania dotyczące prawa krajowego niemające wpływu na spór]

- 6 Confédération paysanne twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 74 i 76 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r., art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 8 rozporządzenia Komisji nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r., art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r., art. 60 kodeksu celnego Unii Europejskiej, art. 31 rozporządzenia delegowanego Komisji 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. oraz stanowisko Komisji Europejskiej, ponieważ w decyzji tej odmówiono odniesienia się, jeśli chodzi o pochodzenie danych środków spożywczych, do uznanych międzynarodowo granic, zarówno w zakresie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, w szczególności w dziedzinie etykietowania owoców i warzyw, jak i w zakresie kontroli zgodności i świadectw zgodności mających zastosowanie do pomidorów i melonów pochodzących z Sahary Zachodniej. Twierdzi ona ponadto, że zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 1, art. 26 ust. 2 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1169/2011, zgodnie z jego wykładnią dokonaną w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej C-104/16 dotyczącym wskazania terytorium pochodzenia środków spożywczych, skoro „krajowe środki spożywcze” w rozumieniu art. 23bis code des douanes (kodeksu celnego) są objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia, dane produkty są zbierane w Saharze Zachodniej, a wskazanie Maroka jako miejsca pochodzenia jest zatem błędne.

- 7 [...].

- 8 Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji

na temat żywności: „1. Zgodnie z art. 10–35 i z zastrzeżeniem określonych w niniejszym rozdziale wyjątków obowiązkowe jest podanie następujących danych szczegółowych: / [...] i) kraj lub miejsce pochodzenia w przypadku przewidzianym w art. 26; [...]”. Zgodnie z art. 26 tego rozporządzenia: „[...] 2. Wskazanie kraju lub miejsca pochodzenia jest obowiązkowe: / a) w przypadku gdy zaniechanie ich wskazania mogłoby wprowadzać w błąd konsumenta co do rzeczywistego kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego, w szczególności gdyby informacje towarzyszące środkowi spożywczemu lub etykieta jako całość mogły sugerować, że dany środek spożywczy pochodzi z innego kraju lub miejsca; / (...)”. Zgodnie z art. 76 rozporządzenia nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych: „1. Ponadto, w przypadku gdy ma to znaczenie w odniesieniu do mających zastosowanie norm handlowych, o których mowa w art. 75, produkty sektora owoców i warzyw, które mają zostać sprzedane konsumentowi jako produkty świeże, mogą być wprowadzane do obrotu tylko, jeżeli mają solidną i właściwą jakość handlową oraz jeżeli wskazano państwo pochodzenia. / 2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1, a także wszelkie normy handlowe mające zastosowanie do sektora owoców i warzyw określone zgodnie z niniejszą podsekcją mają zastosowanie do wszystkich etapów wprowadzania do obrotu, w tym przywozu [...]. / 3. Posiadacz produktów sektora owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać i wprowadzać do obrotu w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności. / [...]”. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji nr 543/2011, które określa w swych przepisach treść ogólnej normy handlowej mającej zastosowanie do owoców i warzyw, w tym do melona, i ustanawia szczegółową normę dla pomidorów, wymieniono wśród obowiązkowych wzmianek, które mają zostać umieszczone na opakowaniu, na fakturach i dokumentach towarzyszących i w momencie sprzedaży detalicznej, po pierwsze, nazwę i adres pakującego lub wysyłającego, a po drugie, pełną nazwę państwa pochodzenia produktu, do której można dodać „nieobowiązkowo”, w przypadku pomidorów, „region uprawy”. Artykuł 134 rozporządzenia nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny kodeks celny stanowi: „1. Od chwili wprowadzenia towarów na obszar celny Unii podlegają one dozorowi celnemu i mogą zostać poddane kontrolom celnym. W stosownych przypadkach towary te podlegają takim zakazom i ograniczeniom, jakie są uzasadnione względami między innymi moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin, ochrony środowiska, ochrony dóbr kultury narodowej posiadających wartość artystyczną, historyczną lub archeologiczną oraz ochrony własności przemysłowej lub handlowej, w tym kontroli prekursorów narkotyków, towarów naruszających pewne prawa własności intelektualnej oraz gotówki, a także wdrażania środków ochrony zasobów rybołówstwa i zarządzania tymi zasobami oraz środków polityki handlowej. / Towary pozostają pod dozorem celnym tak długo, jak jest to konieczne do określenia ich statusu celnego, i nie zostają podjęte bez zgody organów celnych. / Nie naruszając przepisów art. 254, towary unijne nie podlegają dozorowi celnemu od momentu określenia ich statusu celnego. /

Towary nieunionne pozostają pod dozorem celnym do momentu zmiany ich statusu celnego lub do czasu, gdy zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii lub zniszczone”.

- 9 Z całości tych przepisów wynika, że wymóg wskazania kraju lub terytorium pochodzenia, który ma na celu informowanie konsumenta i stanowi w związku z tym element normy handlowej, powinien być co do zasady przestrzegany od chwili przywozu. Jednakże w żadnym z tych rozporządzeń nie przyznano wyraźnie państwom członkowskim kompetencji do przyjmowania środków, ani indywidualnych ani ogólnych, zakazujących przywozu produktów, które nie byłyby z nimi zgodne, podczas gdy taki środek – w szczególności w przypadku gdy naruszenie warunków przywozu ma masowy charakter utrudniający przeprowadzanie licznych kontroli na późniejszym etapie po wprowadzeniu produktów na terytorium Unii – mógłby uzasadniać na szczeblu krajowym przyjęcie zakazu przywozu owoców i warzyw z określonego kraju. W związku z tym odpowiedź na zarzuty podniesione w skardze Confédération paysanne zależy w pierwszej kolejności od tego, czy przepisy rozporządzenia nr 1169/2011, rozporządzenia nr 1308/2013, rozporządzenia nr 543/2011 i rozporządzenia nr 952/2013 należy interpretować w ten sposób, iż zezwalają one państwu członkowskiemu na przyjęcie krajowego środka zakazującego przywozu owoców i warzyw pochodzących z określonego kraju, który to przywóz narusza art. 26 rozporządzenia nr 1169/2011 i art. 76 rozporządzenia nr 1308/2013, z uwagi na brak wskazania kraju lub terytorium, z którego faktycznie one pochodzą, w szczególności gdy naruszenie to ma charakter masowy i nie może być łatwo kontrolowane po wprowadzeniu produktów na terytorium Unii.
- 10 Ponadto Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do którego zwrócono się o rozstrzygnięcie kwestii, czy układ stowarzyszeniowy zawarty między Marokiem a Unią Europejską oraz podporządkowane mu porozumienia mają zastosowanie do Sahary Zachodniej, w wyrokach z dnia 21 grudnia 2016 r., Rada/Front Polisario (sprawa C-104/16 P), oraz z dnia 27 lutego 2018 r., Western Sahara Campaign UK (sprawa C-266/16), wywiódł z zasad samostanowienia i względnej skuteczności traktatów, że Sahara Zachodnia nie może być uważana za część Maroka w rozumieniu tych postanowień. Jednakże w następstwie tych wyroków Unia Europejska i Królestwo Marokańskie zawarły porozumienie w formie wymiany listów, zatwierdzone decyzją Rady z dnia 28 stycznia 2019 r., zmieniające protokoły nr 1 i 4 do układu eurośródziemnomorskiego dotyczące systemu mającego zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej produktów rolnych pochodzących z Maroka i definicji pojęcia „produktów pochodzących”, w celu rozszerzenia na produkty pochodzące z Sahary Zachodniej korzyści wynikających z preferencji taryfowych przyznawanych produktom pochodzącym z Maroka wywożonym do Unii. Choć Sąd stwierdził nieważność tego porozumienia wyrokiem z dnia 29 września 2021 r. w sprawie T-279/19, to jego skutki zostały utrzymane w mocy w celu zachowania działań zewnętrznych Unii i pewności prawa w zakresie jej zobowiązań, mianowicie do czasu ogłoszenia wyroku Trybunału Sprawiedliwości orzekającego w przedmiocie odwołania wniesionego przez Komisję od wyroku Sądu. W tych okolicznościach,

w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie przedstawione w pkt 9 powyżej, odpowiedź na zarzuty podniesione przez Confédération paysanne zależy w drugiej kolejności od tego, czy to porozumienie w formie wymiany listów należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania art. 9 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1669/2011 i art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2011 z jednej strony krajem pochodzenia owoców i warzyw zebranych na terytorium Sahary Zachodniej jest Maroko, a z drugiej strony organy Maroka są właściwe do wydawania świadectw zgodności, o których mowa w rozporządzeniu nr 543/2011, dla owoców i warzyw zebranych na tym terytorium.

- 11 W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie przedstawione w pkt 10, odpowiedź na zarzuty skargi zależy w trzeciej kolejności od tego, czy decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2019 r. zatwierdzająca porozumienie w formie wymiany listów jest zgodna z art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 21 tego traktatu oraz ze zwyczajową zasadą samostanowienia przypomnianą w szczególności w art. 1 Karty Narodów Zjednoczonych.
- 12 Wreszcie odpowiedź na zarzuty skargi zależy w czwartej kolejności od tego, czy w świetle analizy sytuacji tego terytorium przeprowadzonej przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach z dnia 21 grudnia 2016 r., Rada/Front Polisario (sprawa C-104/16 P) oraz z dnia 27 lutego 2018 r., Western Sahara Campaign UK (sprawa C-266/16), oraz odpowiedzi udzielonych na poprzednie pytania, art. 9 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1669/2011 i art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2011 należy interpretować w ten sposób, że na etapie przywozu, jak i sprzedaży konsumentom, na opakowaniu owoców i warzyw zebranych na terytorium Sahary Zachodniej nie można wskazywać Maroka jako kraju pochodzenia, lecz należy wskazywać terytorium Sahary Zachodniej.
- 13 Kwestie te, które mają decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu rozpoznawanego przez Conseil d'État (radę stanu), [...] wywołują poważne trudności. Należy zatem zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do czasu wydania przez niego orzeczenia zawiesić postępowanie w sprawie skargi Confédération paysanne.

POSTANAWIA:

Artykuł 1: Postępowanie w sprawie skargi złożonej przez Confédération paysanne zostaje zawieszona do czasu udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy przepisy rozporządzenia nr 1169/2011, rozporządzenia nr 1308/2013, rozporządzenia nr 543/2011 i rozporządzenia nr 952/2013 należy interpretować w ten sposób, że zezwalają one państwu członkowskiemu na przyjęcie krajowego środka zakazującego przywozu owoców i warzyw pochodzących z określonego kraju, który to przywóz narusza art. 26 rozporządzenia nr 1169/2011 i art. 76

rozporządzenia nr 1308/2013 z uwagi na brak wskazania kraju lub terytorium, z którego faktycznie one pochodzą, w szczególności gdy naruszenie to ma charakter masowy i nie może być łatwo kontrolowane po wprowadzeniu produktów na terytorium Unii?

2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy porozumienie w formie wymiany listów, zatwierdzone decyzją Rady z dnia 28 stycznia 2019 r., dotyczące zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego z dnia 26 lutego 1996 r. ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Królestwem Marokańskim, należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania art. 9 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1669/2011 oraz art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2011 z jednej strony krajem pochodzenia owoców i warzyw zebranych na terytorium Sahary Zachodniej jest Maroko, a z drugiej strony organy marokańskie są właściwe do wydawania świadectw zgodności, o których mowa w rozporządzeniu nr 543/2011 dla owoców i warzyw zebranych na tym terytorium?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2019 r. zatwierdzająca to porozumienie w formie wymiany listów jest zgodna z art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 21 tego traktatu oraz ze zwyczajową zasadą samostanowienia przypomnianą w szczególności w art. 1 Karty Narodów Zjednoczonych?
4. Czy art. 9 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1669/2011 i art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1308/2011 należy interpretować w ten sposób, że na etapie przywozu, jak i sprzedaży konsumentom, na opakowaniu owoców i warzyw zebranych na terytorium Sahary Zachodniej nie można wskazywać Maroka jako kraju pochodzenia, lecz należy wskazywać terytorium Sahary Zachodniej?

[...] [Formalności]